

[Hans Thyge Jacobsen.]

en sund Samfundsudvikling. Som en Elev paa Skolen sagde om Frederik den Fjerde: Han ophævede Svangerskabet, men han blev nødt til at indføre det igen, for ellers kunde han ingen Soldater faa. Jeg tror, at i vore Dage kan man sige: ellers kan Finansministeren ingen Skatteydere faa.

Men en Fremsettelse af Lovforslaget ud fra denne Motivering, som der hersker almindelig Enighed om, er i og for sig ikke paatrængende, saadan som det lykkeligtvis har formet sig i de senere Aar, hvor Fødselshyppigheden har været stærkt tiltagende. Derfor forekommer det mig, at det kan ikke nytte noget, at det ærede Medlem, som førte Ordet paa Forslagsstillernes Vegne, i Erkendelsen heraf pludselig springer over paa en helt anden Motivering og siger — ordret —, at det er de „fortvilede Forhold, hvorunder Mødrene her i Landet lever“, som motiverer, at dette Forslag nu ønskes gennemført. Er det nu ikke en meget kategorisk og alt for omfattende Udtalelse? Jeg kender tilvisse til enkelte Tilfælde, for mange enkelte Tilfælde, hvor Mødre lever under fortvilede Forhold. Men jeg kan ikke acceptere en saadan Udtalelse i hele dens kategoriske, omfattende Karakter: de fortvilede Forhold, hvorunder Mødrene her i Landet lever. Jeg tror, det ærede Medlem kommer til at tage dette lidt nærmere under Overvejelse.

Dermed vil jeg dog ikke have sagt, at vi ikke vil medvirke til en Undersøgelse og Behandling af de herhenhørende Forhold. Vi kan blot ikke være enig med det ærede Medlem i, at Sagen har en saa overordentlig stor Hast, som det ærede Medlem synes at mene. Vi vil fra vor Side imidlertid gerne tage Del i et Udvalgsarbejde om dette Lovforslag og se paa, om Tiden er inde til, at visse Dele af Befolkningskommissionens Forslag paa dette Omraade nu bør gennemføres ved Lov.

Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det ikke er saadan at løbe til, for der er i Lovforslaget mangfoldige Relationer til de eksisterende Institutioner. Her maa jeg paa Forhaand tage Forbehold med Hensyn til de statsanerkendte Sygekasser. Befolkningsskommissionen og altsaa nu Forslagsstillerne har ment, at Administrationen af Moderskabsydelse skal varetages af de statsanerkendte Sygekasser. Vi maa tage Forbehold heroverfor. Vi staar, saa vidt jeg har forstaaet, over for en snarlig Revision af Sygekasseloven, og man maa i det hele taget ikke læse saa den ene og saa den anden Opgave over paa de statsanerkendte Sygekasser, som egentlig ikke vedkommer

dem. Saa vidt jeg ved, er der fra alle Sider Enighed om, at vi her i Landet har haft Held til at faa en god Form for Sygeforsikring og Sygehjælp, men de gode Forhold, som er oprettet, maa nødtigt forstyrres ved, at man paalægger de statsanerkendte Sygekasser for mange Opgaver, som ikke vedrører deres egentlige Opgave. Her maa vi derfor have Lov til paa Forhaand at tage Forbehold, naar vi skal ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Det har jeg gerne villet sige, fordi jeg ved, at der i Sygekassekredse hersker en vis Uro over den Tilbøjelighed fra Lovgivningsmagten til at bebyrde Sygekasseadministrationen med for mange Opgaver.

Jeg vil altsaa paa mit Partis Vegne gerne sige, at vi med Velvilje vil tage Del i den videre Behandling af dette Lovforslag.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Som det er sagt fra anden Side, er det ikke nogen ny Tanke, der er kommet til Udtryk i det Lovforslag, som det kommunistiske Parti har forelagt. Jeg har forskellige Gange her i Folketinget udtalt Ønske om, at man fik gennemført en Moderskabshjælp af langt mere almen Karakter end den, man hidtil har haft, og jeg har peget paa det urimelige Skel, der er mellem Fabriksarbejdersker og andre end Fabriksarbejdersker, idet Fabriksarbejdersker er de eneste, der kan faa denne ganske særlige Barselshjælp i Form af Dagpenge. Som det ogsaa er blevet fremhævet, bl. a. af den højtærede Socialminister, er Spørgsmaalet, om Tidspunktet er inde til at gennemføre en saadan Udvidelse af Moderskabshjælpen, om Forholdene gør det muligt i Øjeblikket. Jeg vil ogsaa pege paa mine Udtalelser ved første Behandling af Lovforslaget om Mødrehjælpsinstitutioner; der gav jeg Udtryk for, at Rigsdagen, selv om den gennemførte de foreslaaede Ændringer, ikke kunde siges at have løst Spørgsmaalet; Rigsdagen havde paataget sig et Ansvar, da den gennemførte Bestemmelserne om Svangerskabsafbrydelserne. Jeg mener fremdeles, at det af mig dengang fremførte Synspunkt er rigtigt.

Dernæst mener jeg — det vil jeg gerne sige i Anledning af de Betragtninger, den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, fremførte —, at en almindelig Moderskabshjælp er tiltrængt af almenmenneskelige Grunde, og fordi Samfundet er ændret paa saa mange Maader, at det at faa Børn er en større Byrde nu end i tidligere Tid, men ved Behandlingen af Lovforslaget maatte jeg udtale min Erkendelse af, at de økonomiske Forhold i Øje-